

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 11. oktober 2010 (12.10)
(OR. en)**

14190/10

LIMITE

**ENV 619
ONU 165
DEVGEN 295
ECOFIN 563
ENER 257
FORETS 126
MAR 89
AVIATION 146**

DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat

Prejemnik: Svet

Št. predh. dok.: 13956/10 ENV 606 ONU 161 DEVGEN 289 ECOFIN 549 ENER 251
FORETS 122 MAR 85 AVIATION 135

Zadeva: – Priprave na 16. zasedanje Konference pogodbenic (COP 16) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) in na 6. zasedanje kot sestanek pogodbenic Kjotskega protokola (CMP 6) (Cancún, od 29. novembra do 10. decembra 2010)
– sprejetje sklepov Sveta

I. UVOD

1. Po konferenci v Københavnu (7.–19. december 2009) je EU nakazala, da je v mednarodnih pogajanjih potreben postopen pristop, s katerim bi nazadnje dosegli globalen in celovit okvir za obdobje po letu 2012 (glej dok. 7562/10).

2. V letu 2010 so bili štirje pogajalski sestanki UNFCCC, vključno z zadnjim srečanjem pred konferenco o podnebjju v Cancúnu, ki je bilo v Tianjinu na Kitajskem (4.–9. oktobra 2010).
3. V pričujočem svežnju sklepov je ocenjen napredek, dosežen po konferenci v Københavnu, potrjena umestnost postopnega pristopa k pogajanjem in določeni so glavni elementi stališča EU pred konferenco o podnebjju v Cancúnu.
4. Glavni elementi stališča EU zadevajo potrebo po uravnoteženem izidu v Cancúnu tako znotraj pogajalskih skupin Kjotskega protokola in konvencije kot med njima, pogojevanje drugega ciljnega obdobja v okviru Kjotskega protokola ter glavna sporočila v zvezi z različnimi osnovnimi elementi akcijskega načrta z Balijskega skupna vizija, blažitev podnebnih sprememb, prilagajanje, tehnologija in financiranje.
5. Predsedstvo je na podlagi pripomb, ki jih je prejelo po seji Odbora stalnih predstavnikov 6. oktobra 2010, pripravilo kompromisno besedilo zadevnih sklepov, ki je priloženo temu dopisu.

II. ODPRTA VPRAŠANJA

6. Glavno nerešeno vprašanje je še vedno oblikovanje jasnega stališča EU glede drugega ciljnega obdobja v okviru Kjotskega protokola (odstavek 4 in morebitna posledična sprememba v odstavku 3).

EU je še vedno mnenja, da bi bil en sam pravno zavezujoč instrument najboljši način za konkretizacijo okvira za obdobje po letu 2012. Glede na nesporazume, ki jih je lani povzročilo to stališče, in ob upoštevanju pomembnosti tega vprašanja v mednarodnih pogajanjih, pa je v sedanjem besedilu predsedstva nakazano, da je EU vendarle pripravljena pokazati prožnost v zvezi z drugim ciljnim obdobjem, če bodo izpolnjeni določeni pogoji: vključitev vseh gospodarskih velesil v okvir za obdobje po letu 2012, ambicioznost in učinkovitost okvira, potreba po okoljski skladnosti ter potreba po napredku pri reformi obstoječih in vzpostavitvi novih tržnih mehanizmov.

Več delegacij je mnenja, da bi morala EU pokazati več odprtosti za drugo ciljno obdobje, druge delegacije pa menijo, da bi morali biti pogoji poostreni ali pojasnjeni.

7. Drugo vprašanje, ki ga bo treba še obravnavati, zadeva presežek enot dodeljene količine (AAU-jev) (odstavek 5). S pravili za obravnavanje AAU-jev je treba zagotoviti, da raven ambicioznosti zastavljenih ciljev, ki izhaja iz zavez pogodbenic za zmanjšanje emisij do leta 2020, ne bo ogrožena. Skupina delegacij je mnenja, da ti sklepi ne bi smeli izpostaviti dveh izmed številnih možnih rešitev, ki jih je treba preučiti z drugimi pogodbenicami. Preostanek odstavka 5 je sprejemljiv za vse delegacije.
8. Dve delegaciji zahtevata, da se v tem svežnju sklepov Sveta navede točen datum (spomladanski Evropski svet 2011) za preučitev možnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za več kot 20 % (odstavek 9).

III. SKLEP

Svet (okolje) naj na seji 14. oktobra 2010 reši odprta vprašanja in sprejme sklepe Sveta.

**Priprave na 16. zasedanje Konference pogodbenic (COP 16)
Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC)
in na 6. zasedanje kot sestanek pogodbenic Kjotskega protokola
(CMP 6) (Cancún, od 29. novembra do 10. decembra 2010)**

– osnutek sklepov Sveta –

Svet Evropske unije –

1. **POUDARJA**, da je vedno nujneje doseči napredek pri uvedbi ambiciozne ureditve za boj proti podnebnim spremembam za obdobje po letu 2012; zato **OPOZARJA**, da je potreben postopen pristop, ki bo temeljil na Kjotskem protokolu in na izidih konference v Københavnu ter utrl pot h globalnemu, celovitemu in pravno zavezujočemu okviru, ki bo vključeval politične smernice iz københavnskega dogovora.
2. *[Dopolniti z oceno napredka, doseženega v Bonnu in Tianjinu; besedilo bo razposlano v kratkem]*

3. V tej zvezi POUDARJA, da bi na podlagi dela ad hoc delovne skupine za dodatne zaveze pogodbenic iz Priloge I v okviru Kjotskega protokola (AWG-KP) in ad hoc delovne skupine za dolgoročno skupno delovanje v okviru Konvencije o spremembi podnebja (AWG-LCA) na zasedanju COP 16/CMP 6 lahko sprejeli sveženj sklepov, ki bi zagotavljal uravnotežen izid znotraj obeh pogajalskih skupin in med njima ter v katerem bodo obravnavani pomisleki pogodbenic in zabeležen napredek, dosežen v obeh skupinah; ti sklepi, vključno s sklepi o prilagajanju, blažitvi podnebnih sprememb, tehnologiji, izgradnji zmogljivosti, zmanjševanju emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov (REDD+), kmetijstvu, MRV (merjenju, poročanju in preverjanju) ter finančnih in tržnih mehanizmi, bi morali prispevati k uvedbi ureditve za obdobje po letu 2012, ki bo temeljila na doslednih in stabilnih pravilih, ki vključujejo prizadevanja pogodbenic za blažitev podnebnih sprememb, zagotavljajo dejansko izvajanje ukrepov in temeljijo na elementih časovnega načrta z Balijskega pa tudi na medsebojni povezanosti teh elementov; treba je oblikovati sklepe, ki se bodo lahko začeli izvajati nemudoma ali v kratkem času, in delovni program za nadaljnje korake, da bi tako preprečili razkorak med prvim ciljnim obdobjem in naslednjimi ciljnimi obdobji ter se dogovorili o globalnem, celovitem in pravno zavezujočem okviru; v tej zvezi IZRAŽA podporo prihodnjemu predsedujočemu zasedanju COP 16/CMP 6, da bi lahko v Cancúnu dosegli uspešen in uravnotežen dogovor.
4. PONOVRNO POUDARJA, da je bolj naklonjen enemu samemu pravno zavezujočemu instrumentu, ki bi vseboval bistvene elemente Kjotskega protokola, vendar POTRJUJE, da je pripravljen razmisliti o drugem ciljnem obdobju v okviru Kjotskega protokola, ki bi bil del širšega dogovora in bi zajemal vse gospodarske velesile, odražal ambicioznost in učinkovitost mednarodnih ukrepov in se odzival na nujno potrebo po okoljski skladnosti; v tej zvezi je potreben napredek pri reformi obstoječih tržnih mehanizmov in vzpostavitev novih sektorskih ali drugih sorazmerno okrepljenih tržnih mehanizmov.

5. V tej zvezi POZDRAVLJA dejstvo, da se vse države vedno bolj zavedajo potrebe po okrepitevi okoljske skladnosti Kjotskega protokola, da bi uspeli doseči potrebno zmanjšanje emisij; PONOVRNO IZPOSTAVLJA, da bi presežek enot dodeljene količine (AAU-jev) lahko vplival na okoljsko skladnost protokola, če to vprašanje ne bo ustrezno obravnavano; zato POUDARJA, da je treba z drugimi pogodbenicami preučiti možne rešitve, vključno z znižanjem in uporabo presežnih enot dodeljene količine pogodbenice izključno za izpolnjevanje njenih lastnih zavez; SE STRINJA, da je treba to vprašanje obravnavati na nediskriminatoren način, tako da bodo države članice in države nečlanice EU obravnavane enako, in da bi se morali z zastavitvijo ambicioznih ciljev za obdobje po letu 2012 izogniti novim presežkom; v zvezi s pravili obračunavanja upravljanja gozdov DAJE PREDNOST ureditvi, ki temelji na trdnih in preglednih referenčnih stopnjah in za katero je predviden temeljit postopek pregleda, da se zagotovi okoljska skladnost in primerljivost; JE PRIPRAVLJEN RAZMISLITI o uporabi bruto-neto obračunavanja z diskontnim faktorjem 85 %; MENI, da bi bilo treba vključiti določbe v zvezi z višjo silo in izdelki iz posekanega lesa, in v tej zvezi MENI, da bi – pod pogojem, da se zagotovi taka prožnost – obračunavanje upravljanja gozdov moralo postati obvezno za vse pogodbenice, ki se zavežejo h količinskim omejitvam, in da bi prihodnja pravila obračunavanja morala zagotavljati ustrezno ravnovesje med novimi pobudami za sekvestracijo ogljika, uporabo lesnih izdelkov in energijo iz biomase; POUDARJA, da bi z morebitno razširitvijo področja uporabe Kjotskega protokola na druge sektorje in pline lahko izboljšali njegovo učinkovitost in okoljsko skladnost.
6. POZDRAVLJA dejstvo, da je v kopenhavnskemu dogovoru upoštevano znanstveno stališče, v skladu s katerim bi bilo treba zagotoviti, da dvig globalne temperature ne bi presegel 2 °C v primerjavi s stopnjo v predindustrijskem času; POUDARJA, da je po ugotovitvah iz četrtega ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) mogoče ta cilj doseči le, če globalne emisije toplogrednih plinov dosežejo vrhunec najkasneje leta 2020, se do leta 2050 zmanjšajo vsaj za 50 % v primerjavi z letom 1990 in se nato še naprej zmanjšujejo. Razvite države kot skupina bi morale emisije toplogrednih plinov do leta 2050 zmanjšati za 80–95 % v primerjavi s stopnjo iz leta 1990.

7. **POUDARJA**, da je treba do leta 2015 izvesti pregled okvira za obdobje po letu 2012, razmisliti pa bi morali tudi o okrepitevi dolgoročnega cilja ob upoštevanju različnih vprašanj, ki jih je izpostavila znanost, med drugim tudi v zvezi z dvigom temperature za 1,5 °C, kot je predlagano v kopenhavnskemu dogovoru.

8. **OPOZARJA**, da so se s kopenhavnskimi dogovorom države strinjale, da bodo za uresničitev cilja 2 °C sprejele ukrepe, ki so skladni z znanstvenimi ugotovitvami in temeljijo na pravičnosti; **UGOTAVLJA**, da na podlagi razpoložljivih elementov, kot so sedanje projekcije prebivalstva, takšna ambicioznost zastavljenih ciljev pomeni, da bi se morale do leta 2050 povprečne globalne emisije toplogrednih plinov na prebivalca zmanjšati na približno dve toni ekvivalenta CO₂, ter da bi bilo dolgoročno potrebno postopno izenačevanje nacionalnih emisij toplogrednih plinov na prebivalca med razvitimi državami in državami v razvoju, ki bi upoštevalo okoliščine v posameznih državah.

9. **PONOVNO POTRJUJE** pogojno pripravljenost, da se v okviru globalnega in celovitega dogovora za obdobje po letu 2012 doseže 30-odstotno zmanjšanje emisij v primerjavi z letom 1990, če se druge razvite države zavežejo k primerljivemu zmanjšanju emisij in če razvitejše države v razvoju prispevajo skladno s svojimi odgovornostmi in zmogljivostmi; v zvezi s potrebnim zmanjšanjem, ki ga je za razvite države kot skupino določil IPCC, **PONOVNO POTRJUJE TUDI** cilj EU, da se do leta 2050 emisije zmanjšajo za 80–95 % v primerjavi s stopnjami iz leta 1990; **Z ZANIMANJEM PRIČAKUJE** časovni načrt Komisije za varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo do leta 2050, ki je pomemben tudi zaradi razprav o vmesnih ciljih in njihovi preučitvi za leto 2030 in obdobje po njem.

10. PRIZNAVA, da je treba trenutno splošno raven ambicioznosti zastavljenih ciljev povečati; PONOVRNO POUDARJA, da morajo vse razvite države prevzeti vodilno vlogo z določitvijo ambicioznih, pravno zavezujočih in količinsko opredeljenih ciljev za zmanjšanje emisij, začeni s 30-odstotnim zmanjšanjem do leta 2020 v primerjavi z letom 1990, ki naj bi ga dosegle razvite države kot skupina; POZDRAVLJA dejstvo, da so številne države v razvoju v okviru svojega prispevka h globalnim prizadevanjem podale predloge za blažilne ukrepe, tudi v okviru kopenhavskega dogovora, in PRIČAKUJE, da bodo svoje predloge podale še druge države; SE ZAVEDA, da so številne države v razvoju s temi predlogi pomembno prispevale k precejšnjemu odstopanju od trenutno predvidene stopnje rasti emisij, ki bi bila tako manjša za 15–30 % do leta 2020, kar naj bi dosegle države v razvoju kot skupina; PONOVRNO POZIVA pogodbenice, tako iz vrst razvitih držav kot iz vrst držav v razvoju, naj ponovno razmislijo o primernosti njihovih predlogov ob upoštevanju splošnih globalnih prizadevanj za stroškovno učinkovit scenarij za zmanjšanje globalnih emisij, ki je skladen s ciljem 2 °C.
11. Ob zavedanju, da se bodo v skladu z načelom skupnih, a različnih odgovornosti in zmogljivosti zaveze pogodbenic iz vrst razvitih držav in ukrepi pogodbenic iz vrst držav v razvoju med seboj razlikovali, POUDARJA, da je treba v Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) navesti v Cancúnu sprejete zaveze vseh držav, ki izhajajo bodisi iz kopenhavskega ali kakšnega drugega dogovora, da bi se omogočila razjasnitev teh zavez, zbrala sredstva za njihovo izvajanje in podprle razprave o možnostih za bolj ambiciozno zastavljene skupne cilje, kar bi omogočilo dosego cilja 2 °C; SE ZAVZEMA ZA TO, da bi se v Cancúnu sprejel sklep o ustanovitvi registra za beleženje in lažje usklajevanje ukrepov in podpore.

12. JE ODLOČEN, da čim bolj pospeši oblikovanje trdnih smernic, pravil in modalitet za ukrepe REDD+, da bi s sklepom iz Cancúna udeležili mehanizem REDD+ in tako zagotovili njegovo okoljsko skladnost; PONOVRNO POTRJUJE svoje predhodne sklepe o REDD+; OPOZARJA na cilje za zmanjšanje bruto vrednosti krčenja tropskih gozdov za vsaj 50 % do leta 2020 v primerjavi s sedanjo stopnjo in za zaustavitev globalnega izginjanja gozdov najkasneje do leta 2030; PRIČAKUJE sprejetje sklepov o REDD+ na konferenci o podnebnju v Cancúnu, vključno s sklepi o zagotovitvi zaščitnih ukrepov, zlasti v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, ki so v skladu s cilji EU za konferenco o biotski raznovrstnosti v Nagoji, o priznavanju pravic in znanja avtohtonega prebivalstva in lokalnih skupnosti ter o izboljšani strukturi upravljanja gozdov, ki je podprta z ustreznimi zahtevami v zvezi z MRV; POZDRAVLJA pobude, s katerimi se v okviru financiranja hitrega začetka izvajanja ukrepov zbirajo sredstva za REDD+, in stalni napredek v okviru začasnega partnerstva REDD+.
13. Ob upoštevanju dejstva, da se je na področju mednarodnega letalskega in pomorskega prometa treba dogovoriti o ciljih zmanjšanja globalnih emisij, ki bodo skladni s ciljem 2 °C, PONOVRNO POTRJUJE svoje sklepe iz oktobra 2009; MENI, da bi morala konferenca COP 16 Mednarodno organizacijo za civilno letalstvo (ICAO) in Mednarodno pomorsko organizacijo (IMO) pozvati, naj na način, ki zagotavlja enake konkurenčne pogoje, ter v skladu s svojimi načeli in običajnimi praksami nemudoma oblikujeta globalen politični okvir, ki ne bo izkrivljajal konkurence ali povzročal selitev virov CO₂, hkrati pa bo pri uporabi morebitnih prihodkov upošteval načela in določbe UNFCCC. *[Dopolniti z morebitnim napredkom, ki je bil septembra in oktobra 2010 dosežen v okviru ICAO/IMO; besedilo bo razposlano v kratkem]*

14. OPOZARJA na potrebo po mednarodnih ukrepih glede proizvodnje in porabe fluoriranih ogljikovodikov (HFC), ki bi jih bilo treba izvajati v skladu z Montrealskim protokolom ob uporabi njegovih obstoječih struktur in mehanizmov, medtem ko HFC ostanejo v okviru področja uporabe UNFCCC in z njo povezanih instrumentov.
15. MENI, da bi bilo treba oblikovati institucionalno ureditev, ki bi podpirala ukrepe pogodbenic in omogočala učinkovitejše mednarodno sodelovanje v skladu z UNFCCC in ki mora temeljiti na doslednosti, uspešnosti, učinkovitosti, odzivnosti, uravnoveženi zastopanosti in institucionalni ekonomiji; POUDARJA, da bi morala odločitev o institucionalni strukturi ustrezno upoštevati naloge obstoječih institucij in načine za njihovo krepitev, pri čemer bi lahko učinkovito uporabili tako organe UNFCCC kot tudi druge organe, ki bi se medsebojno dopolnjevali.
16. PRIZNAVA, da je prilagajanje škodljivim učinkom podnebnih sprememb izziv, s katerim se soočajo vse države in na katerega se je mogoče učinkovito odzvati le z ukrepanjem na nacionalni ravni, okrepljenim z mednarodnim sodelovanjem, ter da bi morale opredeljevanje prednostnih nalog, potreb in ukrepov temeljiti na specifičnih razmerah, voditi in usmerjati pa bi ga morale posamezne države; PONOVNO POTRJUJE svoje sklepe iz oktobra 2009 in marca 2010 o prilagajanju, zlasti glede nujnosti in pomembnosti podpore ukrepom za prilagajanje in določanja prednostnih nalog s tem v zvezi; PONOVNO POUDARJA pomembno vlogo financiranja hitrega začetka izvajanja ukrepov, ko gre za odzivanje na potrebe v zvezi s prilagajanjem in z njim povezano izgradnjo zmogljivosti v državah v razvoju, zlasti tistih, ki so še posebej dovzetne za škodljive učinke podnebnih sprememb, še posebej najmanj razvite države, majhne otoške države v razvoju in države v Afriki, ki jih ogrožajo suše, širjenje puščav in poplave.

17. SE ZAVEDA, da bi morale za izgradnjo zmogljivosti skrbeti države same in da se to vprašanje dotika več različnih področij, zato je za njegovo izvajanje in podporo potreben celosten pristop; POU DARJA pomen financiranja hitrega začetka izvajanja ukrepov s tem v zvezi.
18. OPOZARJA, da so se razvite države s kopenhavnskimi dogovorom skupno zavezale, da bodo v obdobju 2010–2012 zagotovile sredstva v višini skoraj 30 milijard USD, ki bodo sorazmerno dodeljena za izvajanje ukrepov za prilagajanje in blažitev podnebnih sprememb, vključno z REDD+, in sicer, ko gre za prilagajanje, posebno v najbolj ogroženih državah v razvoju, kot so najmanj razvite države, majhne otoške države v razvoju in afriške države; PONO VNO POTRJUJE zavezo EU in njenih držav članic, da bodo v obdobju 2010–2012 prispevale 2,4 milijarde EUR letno; POU DARJA, da so EU in njene države članice na zasedanju pogodbenic UNFCCC v Bonnu (31. maj–11. junij 2010) že predstavile trenutno stanje glede izvajanja teh zavez, in PONO VNO POU DARJA, da bo EU do konference o podnebnju v Cancúnu in nato vsako naslednje leto predložila celovito in pregledno poročilo o izvajanju te zaveze. POU DARJA, da so EU in njene države članice dosegle napredek pri izvajanju teh zavez; POZDRAVLJA vse pobude za nadaljnje povečanje preglednosti financiranja ukrepanja proti podnebnim spremembam.
19. OPOZARJA tudi, da so se razvite države s kopenhavnskimi dogovorom zavezale, da bodo v okviru pomembnih blažilnih ukrepov držav v razvoju in preglednosti njihovega izvajanja do leta 2020 iz različnih javnih in zasebnih virov, vključno z inovativnimi viri financiranja, skupaj letno zbrale 100 milijard USD za pomoč državam v razvoju v boju proti podnebnim spremembam; OPOZARJA, da so EU in njene države članice v okviru splošno uravnoveženih prizadevanj pripravljene prispevati pravičen delež mednarodne javne podpore; v tej zvezi PRIČAKUJE predložitev poročila o virih financiranja s strani svetovalne skupine za financiranje ukrepov na področju podnebnih sprememb (AGF), ki jo je ustanovil generalni sekretar Združenih narodov, ki bo v pomoč pri ozaveščenem sprejemanju odločitev; PRIČAKUJE, da bo AGF dokazala, da je cilj zbrati 100 milijard USD sicer velik izziv, ki pa je uresničljiv z združitvijo novih in že obstoječih javnih in zasebnih virov financiranja, vključno z inovativnimi viri; UPA, da bo AGF prepoznala verodostojne možnosti v vsaki izmed glavnih kategorij in da bo vključila tiste vire, ki imajo dvojno korist, tj. zmanjševanje emisij in povečevanje prihodkov.

20. PONOVRNO POTRJUJE svojo namero o ustanovitvi Københavnskega zelenega podnebnega sklada kot operativnega subjekta finančnega mehanizma Konvencije in SE STRINJA, da se v Cancúnu v okviru uravnoveženega svežnja začne proces ustanovitve tega sklada, da bi se na zasedanju COP 17 lahko začelo njegovo praktično izvajanje; POUDARJA potrebo po racionalizirani institucionalni strukturi, ki bo spodbujala sinergije in usklajevanje, pa tudi stroškovno učinkovitost, hkrati pa zagotavljala periodičen pregled financiranja ukrepanja proti podnebnim spremembam in odkrivala vrzeli; POUDARJA, da je pomembno v skladu s sedanjimi in morebitnimi prihodnjimi smernicami, sprejetimi na zasedanju COP, meriti podporo, ki jo države v razvoju prejmejo od vseh donatorjev, o njej poročati in jo preverjati; OPOGUMLJAJO ga pozitivni premiki pri dialogu o financiranju ukrepanja proti podnebnim spremembam v Ženevi, ki naj bi pripomogli k temu, da bo na konferenci o podnebjju v Cancúnu mogoče doseči sporazum o operativnih odločitvah.
21. OPOZARJA na pomen trgov ogljika, vključno s sistemi trgovanja s pokrovom, in novih sektorskih ali drugih sorazmerno okrepljenih tržnih mehanizmov za doseganje ambicioznih globalnih ciljev blažitve na stroškovno učinkovit način in za spodbujanje naložb za zmanjšanje emisij ogljika ob hkratnem prispevanju k trajnostnemu razvoju; IZPOSTAVLJA pomen ambicioznih ciljev in ukrepov za krepitev trga ogljika, da se bodo tako zbrala finančna sredstva iz zasebnega sektorja; POUDARJA, da bi bilo treba izboljšati in okrepiti pripravljenost držav v razvoju za sodelovanje na trgu ogljika; PONOVRNO POTRJUJE, da so mehanizmi prilagodljivosti v okviru Kjotskega protokola še vedno potrebni in da bi bilo treba preoblikovati mehanizem čistega razvoja (CDM), da se izboljša njegova okoljska skladnost, učinkovitost, upravljanje in regionalna porazdeljenost, tudi z uporabo standardiziranih izhodišč in izboljšanjem sistematičnih pristopov; POUDARJA, da bi morala biti konferenca v Cancúnu podlaga za uvedbo novih sektorskih in drugih sorazmerno okrepljenih tržnih mehanizmov, tudi s pilotnimi programi, in za priznavanje enot, ki izhajajo iz takšnih mehanizmov, ob hkratnem ohranjanju okoljske skladnosti.

22. POUDARJA, da je v ureditvi za obdobje po letu 2012 pomembna preglednost ukrepov in zavez, in SE ZAVEZUJE, da bo sodeloval z vsemi pogodbenicami pri oblikovanju smernic za dosleden in uravnotežen sistem za MRV, vključno s posvetovanjem in analizami na mednarodni ravni; ta sistem bi moral biti sposoben razvijati vzajemno priznavanje in krepitev zaupanja, spremljati napredek na globalni ravni pri doseganju cilja 2 °C, spremljati emisije pogodbenic ter njihov napredek pri doseganju zavez in izvajanju blažilnih ukrepov kot tudi podporo, ki jo prejmejo, ter podpirati pogodbenice pri prehodu na varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo, izhajajoč iz obstoječih določb Konvencije, Kjotskega protokola in kasnejših sklepov; sklepi iz Cancúna bi morali predstavljati okvir za takšen sistem, omogočati pravočasno dokončno oblikovanje smernic in prinesiti rezultate še pred pregledom leta 2015, kot je predlagano v kopenhavnskem dogovoru; SE ZAVEDA, da bi moral ta sistem upoštevati različne odgovornosti in zmogljivosti razvitih držav in držav v razvoju ter različnost njihovih zavez, hkrati pa zagotavljati dosleden pristop; na splošno bi moral sistem MRV zagotavljati skupen okvir, v katerem bi lahko vse države izmenjevale informacije, se učile druga od druge in krepile vzajemno zaupanje; POUDARJA potrebo po znatnem povečanju finančnih sredstev in človeških virov za izgradnjo zmogljivosti za MRV ter v zvezi s tem IZPOSTAVLJA pomen financiranja hitrega začetka izvajanja ukrepov.
23. MRV za razvite države bi moral vključevati pravila, ki zagotavljajo strogo, zanesljivo in pregledno obračunavanje ciljev na področju zmanjševanja emisij in izpolnjevanje le-teh, MRV za države v razvoju pa bi moral zagotavljati zanesljive in pregledne informacije za spremljanje in priznavanje njihovih ukrepov.
24. SE ZAVEDA, da bi moral MRV za razvite države vključevati pravila, ki zagotavljajo strogo, zanesljivo in pregledno obračunavanje podpore državam v razvoju, medtem ko bi moral MRV za države v razvoju zagotavljati zanesljive in pregledne informacije o izvajanju nacionalno ustreznih blažilnih ukrepov (NAMA) ter o potrebnih in prejeti podpori; SE ZAVEDA tudi potrebe po boljšem zbiranju informacij o financiranju iz zasebnega sektorja in po zanesljivem in doslednem poročanju o zasebnih transakcijah v države prejemnice.

25. **POUDARJA**, da bi morale biti v ospredju posvetovanja in analiz na mednarodni ravni zlasti pravilna in učinkovita uporaba metodologij in smernic, preglednost, doslednost ter točnost in popolnost informacij, ki jih sporočajo posamezne pogodbenice; posvetovanje in analize na mednarodni ravni ne bi smeli biti povod za bolj neugodno obravnavo držav v razvoju v primerjavi z razvitimi državami, niti se ne bi smeli uporabljati za uresničevanje skladnosti, temveč kot pomoč državam v razvoju pri izgradnji zmogljivosti za izvajanje nacionalno ustreznih blažilnih ukrepov; analize bi morale zajemati s strani skupine strokovnjakov izvedeno tehnično oceno državnih poročil in s tem povezanih informacij, ki jih posredujejo pogodbenice, vključno z informacijami o njihovih strategijah za razvoj z nizkimi emisijami ogljika, posvetovanje pa bi moralo vključevati izmenjavo stališč med pogodbenicami v okviru UNFCCC o rezultatih tehnične ocene in morebitnih priporočilih strokovnjakov, izvajanju blažilnih ukrepov, trendih emisij in nadaljnji podpori, ki je potrebna za lažje izvajanje, da se zagotovi doslednost in preglednost pri pregledu informacij, ki jih posredujejo pogodbenice, slednjim pa pomaga izboljšati sporočanje informacij.
26. **POZDRAVLJA** dejstvo, da so se pogodbenice s kopenhavnskimi dogovorom sporazumele o vzpostavitvi tehnološkega mehanizma kot pomembnega instrumenta za pospeševanje razvoja, uporabe in razširjanja okoljsko varnih, trajnostnih tehnologij z nizkimi emisijami ogljika, ki temeljijo na potrebah in prednostnih nalogah držav v razvoju v zvezi s prilagajanjem in blažitvijo podnebnih sprememb ter usklajevanjem z drugimi pomembnimi organizacijami; **Z VESELJEM PRIČAKUJE**, da bo v Cancúnu v okviru uravnoteženega svežnja sprejet sklep o vzpostavitvi in kasnejši operacionalizaciji tehnološkega mehanizma in njegove institucionalne ureditve, tj. tehnološkega izvršnega odbora ter centra in omrežja za podnebne tehnologije, tudi s pilotnimi ukrepi, ki so podprti s financiranjem hitrega začetka izvajanja ukrepov; **POUDARJA**, da je treba nemudoma operacionalizirati center in omrežje za podnebne tehnologije, ki bosta državam v razvoju zagotavljala pomoč pri izgradnji kadrovske in institucionalne zmogljivosti za inovacije, razvoj in prilagajanje tehnologij lokalnim okoliščinam ter za spodbujanje skupnega raziskovanja in izmenjave znanj; **POZDRAVLJA** rezultate ministrskega srečanja o čisti energiji in pobudo Indije, da bo še pred konferenco o podnebnju v Cancúnu gostila ministrski dialog z naslovom "Dialog o podnebnju prijaznih tehnologijah: tehnološki mehanizmi".

27. IZPOSTAVLJA ključno vlogo foruma IPCC, ki s svojimi dobrimi in zanesljivimi znanstvenimi ocenami pogloblja naše razumevanje podnebnih sprememb; POZDRAVLJA poročilo odbora združenja InterAcademy Council v zvezi s pregledom procesov in postopkov foruma IPCC; PRIZNAVA stalna prizadevanja v te iste namene znotraj foruma IPCC; POUDARJA pomen pravočasne predložitve petega ocenjevalnega poročila; JE še vedno PREPRIČAN, da IPCC nudi najverodostojnejše in najcelovitejše ocenjevanje na področju znanosti o podnebnih spremembah.
28. POUDARJA, da je pripravljen poglobiti dvostranska in regionalna zavezništva ter tako bolje medsebojno povezati pogodbenice, s tem pa oživiti in okrepiti UNFCCC; IZPOSTAVLJA pomen partnerstev, ki so jih EU in njene države članice vzpostavile z drugimi pogodbenicami v zvezi z REDD+, MRV in blažitvijo podnebnih sprememb, preglednostjo financiranja hitrega začetka izvajanja ukrepov, prilagajanjem ter dostopom do obnovljive energije v postopku priprave podlage za sklepe konference v Cancúnu in zaradi izvajanja konkretnih ukrepov.
29. OPOZARJA na svoje sklepe z dne 14. oktobra 2010 o sodelovanju med tremi konvencijami iz Ria.

